

Missionsmarkens Sprog har gjort mindst 5 Aars Tjeneste som udsendte Missionærer“, ligeledes skal kunne blive Præster. Det hænder, at Missionærer, der gaar ud paa Missionsmarken, efter en Del Aars Virksomhed derude ikke kan taale Klimaet og derfor kommer hjem igen. Flere af dem vil være i høj Grad egnede til at blive Præster i den danske Folkekirke, og der foreslaas altsaa at give dem Adgang dertil. Det foreslaas ogsaa at aabne Adgang for „Personer, der ved Københavns Universitet har bestaaet en anden afsluttende akademisk Embedsprøve end den teologiske, naar Biskoppen efter foregaaende Prøvelse finder paagældende saa kristelig moden og i Kundskaber saa vel oplyst, at Præstevielser findes forsvarlig.“ Her tænkes der særlig paa Mænd, der har taget Eksamen som Cand. mag. med Kristendomskundskab som et af Fagene. Og endelig foreslaas det, at der aabnes Adgang til at blive Præster for „Personer, der uden at opfylde nogen af fornævnte Betingelser paa anden Vis gennem deres Arbejde til Kirkens og Menighedens Tarv har vist sig i Besiddelse af de Egenskaber, der kræves til Præstegerningen, naar en bestemt Menighed ønsker dem til Præst, og Biskoppen efter sit personlige Kendskab til vedkommende og til Forholdene i den paagældende Menighed skønner, at Menighedens Ønske af aandelige Grunde bør imødekommes, og efter en afholdt Prøve finder paagældende moden til Præstegerningen.“ Dette Forslag stemmer ret nøje overens med et Forslag, der i sin Tid i det kirkelige Udvalg blev tiltraadt fra alle Sider. Man kan jo tænke, at der sidder Mænd, der har en saa stor Aandsdannelse og sidder inde med saa megen kristelig Erfaring og Modenhed, at man fra alle Sider vil sige: Den Mand burde egentlig være Præst. Og saa bør han ogsaa kunne blive det, særlig naar der er en Menighed, der ønsker en saadan Mand til Præst.

Det foreslaas, at alle de Mænd, der her er Tale om, naar bortses fra Teologerne fra de fremmede Universiteter, skal være fyldt 30 Aar, før de kan faa Ansættelse som Præster i Folkekirken. I § 2 foreslaas det endelig, at Loven skal forelægges til Revision i Samlingen 1923—24. Man vil saa have indhentet Erfaringer, og man vil kunne tage sin endelige Bestemmelse med Hensyn til Fremtiden.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag til Tingets velvillige Modtagelse.

Formanden: Landbrugsministeren har derefter Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Det første af de Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Oprettelse af et nyt Departementschefs-Embed og et nyt Kontorchefs-Embed under Landbrugsministeriet.*

Det har i lang Tid været under Overvejelse at foretage en Deling af Landbrugsministeriet. Men i den sidste Tid er der sket særlig to Ting, der har bevirket, at dette Lovforslag nu fremsættes. Den ene er den, at den forhenværende Departementschef er afgaaet og en ny ansat den 1. December. Dernæst er der i sidste Rigsdagssamling til Landbrugsministeren henvist et Andragende, indsendt fra Dansk Fiskeriforening, indeholdende Fiskernes Ønsker om et særligt Departement under Landbrugsministeriet. Dette Andragende blev fra alle Sider anbefalet og henvist til mig. Jeg udtalte ved den Lejlighed, at hvis man ønskede noget saadant, maatte man ogsaa være forberedt paa, at der maatte Embedsmænd til. Jeg sagde ligeledes, at jeg ikke ansaa det for rigtigt, at man oprettede et særligt Departement for Fiskeri. I Andragendet var det begrundet med, at man ønskede ogsaa de Sager henlagt under Landbrugsministeriet, der nu ligger under andre Ministerier, f. Eks. Fiskerihavne og lignende. Jeg tror dog ikke, man vil være tjent med, at dette bliver henlagt under Landbrugsministeriet. Men paa den anden Side maatte jeg indrømme, at Fiskeriet havde et rimeligt Krav paa at faa et særligt Kontor i Landbrugsministeriet, og det er dette, der skulde opnaas ved dette Lovforslag.

Af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, vil man tillige se, at Antallet af de Sager, som indkommer til Landbrugsministeriet, fra 1898 til nu er steget til omtrent det tredobbelte. Hertil kommer yderligere Hensynet til Indlemmelsen af en Del af Sønderjylland, der ogsaa vil medføre en hel Del Arbejde i Ministeriet, og til de nye Jordlove, som er vedtagne. Endelig mener jeg for mit Vedkommende, at det er i høj Grad paakrævet at de øverste Embedsmænd ikke mindst i mit Ministerium faar Tid og Lejlighed til at føre Forhandlinger med de Organisationer, som i særlig Grad er knyttede til Ministeriet. Jeg tror ikke, det er heldigt, at